

Setembre social | | Actualitzat el 02/01/2023 a les 06:00

Cristina Oliver: «Sant Andreu de Gurb és el quart lloc per on hem passat i ara sí que sentim que és casa»

L'Erol, que ha passat de dues a deu acompanyants en nou anys, s'ha constituït com a cooperativa | «Tant l'espai com l'equip no volem créixer més. Tenim ràtios de 7 infants per acompanyant en més de tres anys i en menys de tres anys la ràtio és de 4 infants per acompanyant»

L'equip d'acompanyants de L'Erol. Cristina Oliver és la primera per l'esquerra

L'escola d'educació viva L'Erol s'ha constituït com a cooperativa d'acompanyants i famílies i ha comptat amb el suport de l'Ateneu Cooperatiu de la Catalunya Central. Hi hem anat a fer una visita, on ens han explicat la seva evolució en els nou anys d'història de l'escola i el paper de l'Ateneu en el moment de fer-se cooperativa. Hem parlat amb la cofundadora i acompanyant Cristina Oliver a l'espai actual de L'Erol, la rectoria de Sant Andreu de Gurb. Just al costat del Bosc Encantat i el camí de la Creu de Gurb, ben a prop de la natura.

Quants anys fa que va començar?

Fa nou anys que som escola, però hem passat per diversos indrets abans d'arribar a la rectoria de Sant Andreu de Gurb: hem estat a una altra casa de Gurb, a la Guixa i a Sora. Fa tres anys que

estem llogant el local actual, des del 2019, tot i que fa només alguns mesos que hi estem fent escola, perquè hem hagut de portar a terme les reformes bàsiques de l'espai. Aquí som al lloc ideal, i és que tenir un espai propi és molt important. És el quart lloc per on hem passat i ara sí que sentim que és casa.

Amb què us ha ajudat l'Ateneu en aquest procés?

L'altre dia li deia a la Blanca que no sé pas què haguéssim fet sense l'Ateneu! Arran de voler crear la cooperativa, i amb la informació que ens anem passant entre coopes (en aquest cas, amb l'escola viva La Llera) vam posar-nos en contacte amb l'Ateneu i ens ha ajudat un munt amb el tema dels estatuts i més paperassa. Sovint, en aquests processos topes amb vocabulari confús, amb documents de difícil lectura, i amb una trucada a l'Ateneu t'aclareixen molts dubtes. Vam haver d'anar tres cops al notari, vam aprovar estatuts entre octubre i novembre del 2021 però fins al març del 2022 no vam tenir resposta? És clau que algú t'acompanyi en aquest procés. Per demanar subvencions també ens ha anat molt bé, com ara amb la subvenció per incorporació de persones sòcies. Que l'Ateneu et doni aquesta atenció és d'agrair, perquè sinó no podríem pagar el que costa demanar les subvencions, per exemple. I l'autogestió i el voluntariat són difícils d'allargar en el temps.

Quin va ser el moment en que vau decidir fer-vos cooperativa?

Funcionàvem com a associació de famílies sense ànim de lucre, però quan vam necessitar demanar un crèdit a Coop57 per poder reformar el nou local, vam fer-nos cooperativa. Abans hi havia les famílies veteranes i jo consolidant el projecte i la veritat és que amb el creixement del nombre de persones sòcies treballadores ha tingut més sentit fer-nos cooperativa i professionalitzar-nos.

Quantes persones acompanyants sou actualment?

En aquests anys també hem passat de ser dues acompanyants a ser-ne deu. No volem ser un espai elitista i cobrem molt just, no tenim pagues extres, però com a mínim decidim coses com ara un dia de treball a casa a la setmana, tenir flexibilitat per mitges jornades i poder combinar la feina amb altres feines. Ara els costos d'autònoms ho permeten. Així, cada dia treballant entre aquí i a casa som vuit. Hi ha les acompanyants com a sòcies treballadores i les famílies com a sòcies col·laboradores del projecte. Llavors, hi ha persones fora de la comunitat que també donen suport al projecte i gaudeixen de serveis com poder venir als cercles d'homes i de dones de les tardes.

Quines activitats més feu per la comunitat?

Hi ha trobades mensuals, que són jornades de treball per fer diverses tasques al local com tallar gespa, però també fem festes mensuals tradicionals com ara la castanyada, el carnestoltes o la festa de la primavera on la gent ens pot venir a visitar per veure què fem.

Com t'imagines l'Erol d'aquí a nou anys més?

Consolidat i tranquil. Tant l'espai com l'equip no volem créixer més. Tenim ràtios de 7 infants per acompanyant en més de tres anys i en menys de tres anys la ràtio és de 4 infants per acompanyant. Encara que hi hagi llista d'espera tant a bressol com a infantil, ho volem mantenir així perquè l'espai és el que és i necessitem tranquil·litat i no sobresaturar-nos. Pel que fa a les potencialitats de l'espai, m'imagino que el puguem cedir a persones de confiança per diverses activitats els caps de setmana, per exemple, i això pugui ajudar econòmicament al projecte. Amb altres projectes semblants també tenim la intenció d'unir-nos i homologar-nos com a escola petita. També seria ideal millorar la situació laboral, amb un sou més adequat i més estabilitat. Crec que té molt sentit el que estem fent en l'àmbit pedagògic, però depèn de com evolucioni l'educació pública potser no serà necessari d'aquí a un temps. O també haurem de veure com evoluciona la situació global i si les famílies que venen conduint una hora de cotxe podran seguir venint.

[Aquesta entrevista es publica en col·laboració amb l'Ateneu Cooperatiu de la Catalunya Central]